

مریم رجوی: درگرامیداشت انقلاب ضدسلطنتی مردم ایران
کنفرانس سیاست قاطع علیه رژیم ایران - اورسوراواز - ۲۳ بهمن ۱۳۹۴

جلسه حاضر همزمان با سالگرد انقلاب مردم ایران علیه دیکتاتوری پیشین است. ۳۷ سال پیش روزهای بهمن و به ویژه ۲۲ بهمن روزهای شادی و جشن مردم ایران بود. اما چه زود کفتاران از راه رسیده آن را به غم و اندوه و رنج تبدیل کردند.

۳۷ سال پیش، مردم ایران برای آزادی و دموکراسی و عدالت اجتماعی به پا خاستند. از سالها پیش از آن جنبشهای مبارز و آزادیبخش و مشخصاً فداییها و مجاهدین به مبارزه فداکارانه‌ی دست زده بودند. در حقیقت، آنها راه پیروزی را باز کردند. اما خمینی، این دجال بزرگ قرن، به مردم ایران خیانت کرد و آن انقلاب بزرگ را در خون فرو برد. قرن‌ها پیش از این، ایران‌زمین از ماوراء مرزهای خود آماج هجوم افسارگسیخته هیولایی قرار گرفت که قوم مغول بود. اما حالا هیولایی از درون مرزها سربلند کرده و برای انهدام سرمایه‌های انسانی و مادی و معنوی کشور به‌ویژه از بین بردن نسل آزادیخواه و پیشتاز آن تنوره می‌کشید.

این استبداد وحشی که خود را در قانون اساسی‌اش مطلقه اعلام کرده است، از همان روز اول مورد قبول مردم ایران نبود. از همان روزهای اول زنان ایران علیه سیاست ارتجاعی این رژیم به اعتراض برخاستند. از همان روزهای اول دانشجویان و جوانان ترقیخواه این رژیم را نفی کردند و از همان روزهای اول کردها و عرب‌های ایران و سایر ملیت‌های ستمزده به مقاومت دست زدند.

چنین بود که آخوندها برای تحمیل حاکمیتی که برخلاف جهت تاریخ و برخلاف خواست ایرانیان بود، به جنگ، سرکوب و تروریسم رو آوردند:

بیان این رژیم اعدام ۱۲۰ هزار مجاهد و مبارز و شکنجه صدها هزار نفر دیگر از فرزندان رشید ایران است. بیان این رژیم ۸ سال جنگ با عراق با یک میلیون کشته از اتباع ایران، پنج سال جنگ و نسل‌کشی علیه ملت سوریه و ۳۷ سال جنگ سرکوبگرانه با مردم ایران است.

بیان این رژیم، بلعیدن اقتصاد ایران توسط ولایت فقیه و سپاه پاسداران است و نتیجه آن، گرسنگی ۱۲ میلیون نفر و تیره‌روزی مردمی است که به فروش اعضای بدن خود و فروش نوزادان خود مجبور شده‌اند. بیان این رژیم، خشکاندن دریاچه ارومیه و مهم‌ترین تالاب‌های کشور و در پیش گرفتن سیاست ویرانگری است که فاجعه بحران آب را ایجاد کرده است.

با این همه آخوندها نتوانسته‌اند بی‌ثباتی بنیادی رژیم‌شان را علاج کنند. آنها امروز به دوران افولها و عقب نشینی‌های بزرگ قدم گذاشته‌اند. اما در مقابل این رژیم، بیان جامعه ایران، رشته طولانی و بی‌پایان قیام‌هاست. از قیام‌های شیراز و بوکان و مشهد و اسلام‌شهر و قزوین تا قیام‌های مکرر عرب‌ها و بختیاری‌ها و بلوچ‌ها و کردها تا قیام سال ۷۸ دانشجویان و قیام‌های چند ماهه بخش بزرگی از جامعه ایران در سال‌های ۸۸ و ۸۹.

در همین سال که هنوز یک ماه و نیم به پایانش باقی است، زندانیان سیاسی ۱۱۱ بار به صورت گروهی یا فردی اعتصاب غذا کرده‌اند. هم‌چنین معلمان، کارگران، پرستاران، دانشجویان و سایرین در مجموع، هزاران بار اعتصاب و تظاهرات کرده‌اند.

یعنی در برابر این استبداد قرون وسطایی، مردم ایران هیچ‌گاه تسلیم نشده‌اند. و چنان که مسعود گفته است: «انقلاب بزرگ مردم ایران نه مرده و نه خاکستر شده، بلکه در مقاومت کبیر میهنی بر ضد دزدان آن انقلاب مردمی و غاصبان حق حاکمیت ملی و مردمی تداوم و تعمیق پیدا کرده است».

درخشان‌ترین دستاورد ملت ایران که آرزو و آرمان انقلاب بهمن را تکامل بخشیده است، امروز در سازمان مجاهدین و شورای ملی مقاومت ایران متبلور است: یک جنبش سازمان‌یافته با نقش پیشتاز زنان که به سرنگونی ولایت فقیه و آغاز دوران تازه‌یی بر اساس جدایی دین و دولت، برابری زن و مرد و لغو حکم اعدام فرا می‌خواند.

مردم ایران مصمم‌اند که صفحه تاریک کنونی را ورق بزنند و آینده‌یی براساس آزادی و دموکراسی بسازند و چنین خواهد شد.